

on ne spada v družbo poštenj-
kov. Isto se zna zgoditi Ravnikarju, čeprav
je poslanec, saj je sam izjavil, da mu ni mari
učiteljskih interesov! To ad notam! Nasilneži
naj ne govorijo o nasilju!

Kar se pa tiče uprave društva, pa pre-
idimo do številk, in sicer je bilo leta:

1905.	22	v	d	4230	K	in	17	sirot	778	K
1906.	22	"	"	4525	"	"	15	"	794	"
1907.	22	"	"	4480	"	"	12	"	630	"
1908.	29	"	"	4783	"	"	13	"	740	"
1909.	32	"	"	5704	"	"	30	"	1456	"
1910.	35	"	"	6103	"	"	34	"	2060	"

Kdor torej pregleda gorenjo tabelo, mora
uvideti, da je v teh letih število vdov naraslo
od 22 na 35, torej za 13 več, in število sirot
od 17 na 34, torej za 17 več. Tako močno
so se torej morale pomnožiti podpore, in naj
bi bil ta ali oni odbor, nastati je morala kriza
zaradi naraščanja vsote, ki se je morala iz-
plačati.

Banditje so torej oni, ki trdijo, da je
krizo povzročil odbor!

Da pa odbor skrbi za povzdigo društva
in naraščanje imetja, nam dokazujejo sledeče
številk:

Leta 1904.	je bilo imetja	113.643-60	K
" 1905.	"	115.715-63	"
" 1906.	"	116.215-63	"
" 1907.	"	126.488-98	"
" 1908.	"	127.814-20	"
" 1909.	"	127.767-78	"
" 1910.	"	127.412-10	"

Če bi torej odbor ne skrbel, da se je
osnovni kapital tako plodonosno nalagal in
množil, bi bila danes neizogibna prav huda
kriza. Le odboru gre torej v tem oziru pri-
znanje, da se je v kljub visokim podporam
množil osnovni kapital.

Da pa je v letu 1909. nekoliko padlo, je
krivo to, da je naraslo število podpiranih vdov
in sirot, kar nam izkazuje gorenja tabela. Za-
torej je bilo potreba pokriti primanjkljaj
46 K 42 h in istotako za leto 1910. —
355 K 68 h.

Naj se pa izognemo vsakemu namiga-
vanju k nepoštenemu navajanju, zato povemo tudi,
da je leta 1907. pripisano tudi Travnovo vo-
lilo, da se ne bo de reklo, da se lastimo tuje
zasluge.

Naše delo je odkrito in pošteno, zato se
tudi javnosti ne bojimo!

Ponavljamo: če bi se odbor tako vestno
ne trudil, da je tako znatno zvišal osnovni ka-
pital, da ga je kar najvišje nalagal, bi nastopila
danes huda kriza.

Prepričani smo pa, da smo izšli iz boja
podlega natoleevanja polni zmage, nabolj pa v
moralnem oziru, ker ne o madeževano
je naše pošteno ime, neoskru-
njeno je naše pošteno investno
delo.

Osrmočeni so pa skrunilec poštenosti
pred vsem slovenskim učiteljstvom; osrmočene
so propalice našega stanu, oni Slomškarji, ki
so nam očitali nepošteno poslovanje in fasifi-
kacijo bilance!

Sedaj pa naši leviti!

Slomškarji so oni, ki sami zvišujejo na-
grade! Slomškarji so oni, ki tajijo dolg pred
sednjo, dokler se jim ta ne dokaže. Slom-
škarji so oni, ki ne vpisujejo popolnih vsot v
blagajniške knjige in jih vplačajo in vpišejo
še le potem, ko se jih tirja in prisili v to.
Slomškarji so oni, ki posojujejo denar brez
vednosti odbora, torej postopajo nepošteno!
Slomškarji so oni, ki prejmejo dvojno pristop-
nino, a ne vrnejo enega dela prej, nego se jih
v to prisili, ki se jim ne smilijo vdove in ne
sirote, katere hočejo takorekoč oguljufati! Slom-
škarji so oni, ki sumljivo vodijo račune in
opravljajo blagajniško knjigo. Slomškarji so oni,
ki proti sklepom odbora samovoljno prepisujejo
hranilne knjizice, da potem „izginjajo iz
bilanc“.

Še več bomo povedali, če nas bodete
gnali v to!

Priljubljeni smo pa vse vsak čas do-
kazati!

Nepoštenjaki ste!

Koljite se med seboj!

Koljite se med seboj, mi se ne bomo več
klali z vami, ampak bomo stopali preko vas in
vaše besede ne bodo onečale naših vrst —
nitivaši izgledine bodo oskru-
njali naše časti!

Kadar bo dovolj prepo-
tence, vas pomečemo ven tudi
iz gospodarskih organizacij!

„Slovenec“ in resnica.

„Slavno uredništvo „Slovenca“ v Ljub-
ljani. Sklicuje na tiskovni zakon prosim, da
priobčite v „Slovenec“ glede na njegovo no-
tice „Kdo podpira „Jutro“?“, ki je stala med
„Ljubljanskimi novicami“ v št. 85, dne 13.
aprila t. l., sledeči popravek: Ni res, da je
upravni svet „Učiteljske tiskarne“ kdaj izjavil,
da fondi „Konvikta“ in „Vdovskega zaklada“
nesejo tiskarni „ne vemo že kolike obresti“.
Res pa je, da je upravni svet „Učiteljske ti-
skarne“ izjavil, da se denar „Konvikta“ in
„Vdovskega društva“ v „Učiteljski tiskarni“
obrestuje po 5 odstotkov, torej bolje nego v
kaki drugi hranilnici. — Za upravni svet „Uči-
teljske tiskarne“ v Ljubljani, dne 14. aprila
1911. — L. Jelenc, predsednik. — Koliko je
ta najnovejši produkt gospoda Luke vreden, se
razvidi iz današnjega poročila o obnem zboru
„Vdovskega društva“, katerega naj vsak na-
tančno prebere in bo videl, da se „Vdovsko
društvo“, kojega denar je naložen v „Uči-
teljski tiskarni“, tako obre-
stuje, da izkazuje bilanca de-
ficit in so mnogi učitelji na včerajšnjem
obnem zboru izrekli odboru tega društva ne-
zaupanje! Denar učiteljskih vdov in sirot je
izgubljen, požrlo ga je „Jutro“ in Luka Jelenc
naj popravlja, kolikor hoče. Popravki Luka Je-
lenc niso vredni ene fige.“ —

To poročilo je bilo v „Slovenec“ isti dan,
kakor infamni falsifikat o obnem zboru „Vdov-
skega društva“. Iz tega se da sklepati, da
„Slovenec“ uredniki še ne vedo koliko masla
imajo naši Slomškarji na glavi in kako vero-
dostojna so njih poročila. Slomškar Cepuder
bo vedel povedati, da je tiskarna vedno redno
plačevala obresti. Da jih pa plačuje še sedaj,
je najboljši dokaz to, da Slomškarji sami že
navajajo 1000 K obresti poleg 20.000 K deležnih
vlog. Da bi tiskarna povzročila krizo v „Vdov-
skem društvu“, je podla laž in to laž vsakdo
lahko jasno razvidi iz števil v našem današ-
njem uvodnem poročilu — postavka „Volitve
in zmaga!“

Nuna in kanarček.

Prešeren je pel: „Le celico najno za-
priva, prostosti sveta ne želiva!“ — Škof
Jeglič pa poje: „Le celice svoje odprite, za
S. L. S. v boj pohitite!“ — In res so se dne
23. t. m. udeležile Uršulinke v Ljubljani ob-
činskih volitev, da pomagajo s svojimi glasovi
do zmage stranki, ki kandidira tudi dva ka-
toliška moža, ki ju državno pravdnštvo pre-
ganja zaradi — sleparij! Tako so umazani
politiški valovi udarili ob zapah kloštrske porte
in brizgnili blatne pene v svetost samostan-
skega življenja! Kaj so s tem klerikaleci do-
segli, naj premišljajo sami! Mi hočemo po-
vedati nekaj drugega: V Ljubljani govore, da
je ležal na smrtni postelji oče-učitelj, ki mu je
bila hči Uršulinka. Umirajoči oče je želel še
enkrat videti svojega otroka. Toda tej je ob-
ljuba branila stopiti iz samostana k smrtni
postelji očetovi. Sedaj pa ni nobeni nuni bra-
nila nobena sveta obljuba na volišče! Ljudje
se sedaj izprašujejo: Kaj je več, ali IV. božja
zapoved ali politika? — Škof Jeglič je gotovo
prepričan, da je tako postopanje veri samo v
korist! —

Ker smo ravno pri kloštru, se spominjamo
te-le dogodbe: V škofjeloškem ženskem sa-
mostanu je živela pobožna nuna, ki je bila
teta nekega sedanjega klerikalnega odličnjaka.
Ta tedanji ateist je nekoč svojo teto obiskal,
in ta ga je pozdravila z lepim krščanskim po-
zdravom: „Gelobt sei Jesus Christus!“ —
„Ach, was, gelobt sei Jesus Christus!“ odvrne
nečak, „haben Sie nichts, um meinen Magen
zu stärken?“ — In pobožna teta nuna, kakor
je bila dobrega srca, gre in prinese svojemu
vernemu nečaku stekleničico dobre pijače —
bržkone je bil kak „Klostergeist“. In sedanji
klerikalni odličnjak prime steklenico s pleme-
nito, želodec okrepčujočo vsebino, jo dvigne
visoko v zrak in vzklikne: „Jetzt aber —
gelobt sei Jesus Christus!“

Koliko je resnice na tej značilni dogo-
dici, o tem bi morda vedel kaj več povedati
— dr. Ivan Šušteršič!

Politika in šola.

Stokrat smo že rekli, da mora politika
od in iz šole stran. Tudi klerikaleci čivkajo
tako, kadar jim to kaže. Na velikonočni po-

nedeljek popoldne pa so v šoli na Rud-
niku pod Ljubljano priredili volilni shod,
kakor ga je začetkom oktobra priredil dr.
Lampe v šoli v Beli cerkvi pri Novem mestu.
Tako-le si mislijo: Če smemo politiko uganjati
v cerkvi, zakaj bi je ne smeli v šoli? Ampak
samo mi! — Na Rudniku je tudi Slomškar
Vodè delal tako vodo, da bo v najkrajšem
času poplavlila vse naprednjake! Hej, da se
kak napreden učitelj spozabi tako daleč!
Lampe bi zanj lastnoročno iztesal vislice,
dobrepolski Štrukelj pa bi mu s svojimi zna-
nimi noži rezal jermene iz kože. Najbrže bi
ga Nepomuški Jeglič za nameček še malo
podenunciral pri gospodu nadzorniku, Ravnika-
bi pa ne potrdil bilance njegovega živ-
ljenja. Tako bi prišel kar naravnost iz šole na
vislice, z vislice pod nož, izpod noža pa mimo
denuncijanta in nepotrijenih računov naravnost
hudiču pod lačni zob!

Na vsak način pa je dobro, da si za-
pomnimo v šoli politikujočega Vodeta, ki je
hotel na obnem zboru „Vdovskega društva“
celo glasovati, čeprav še član ni! Že je bila
roka v zraku, ampak — pravično oko ga
gleda, beseda zagrmí — roka izgine...
Preveč obzirni smo! Zakaj pa „Slovenec“ tega
ne pove?

Občinske volitve v Ljubljani.

V novi občinski svet v Ljubljani sta iz-
voljena od napredne stranke tovariša Jakob
Dimnik in Anton Likožar. — Klerika-
leci niso spravili v občinski svet nobenega
Slomškarja. Najbrže jih je sram in se boje,
da ne bi „značajni“ Jeglič provociral kakega
škandala. Ako bi imeli v občinskem svetu tudi
denuncijantski odsek, bi bil lahko Nepo-
muški njegov predsednik in stalni referent.
Dokler pa takega odseka ni, je res najbolj
pametno, kar so mogli storiti, da so klerikaleci
pustili Jegliča na cedilu. [Brez skrbi ga lahko
prepušče nam. Mi ga bomo že tako obdelali,
da se bo smilil — samemu sebi. Za danes
priporočamo klerikalcem, naj pošiljajo svojega
hlapeca delat pokoro na Cepudrov grob! Ampak
prej zazeleni na tem grobu suha palica, nego
bo očiščena Jegličeva vest! Ta ga bo zgrizla
do večnosti, ako ima kaj vere vanjo!]

Zveza slovenskih učiteljev in učiteljic na Štajerskem.

Odborova seja.

Predsedništvo sklicuje na dan 7. maja
1911 dopoldne odborovo sejo v Celje. Obrav-
navati bo marsikatero aktualne stanovske za-
deve. Precizirati pa hočemo tudi stališče
slovenskega štajerskega učiteljskega
napram državnobor-
skim volitvam.

Tozadevne predloge, nasvete in želje je
poslati predsedniku in se bo o njih v seji raz-
pravljalo. Izrazite svoja mnenja, ki se bodo
upoštevala pa možnosti. Posamezna učiteljska
društva naj ne zavzemajo glede omenjenih
volitev svojih stališč, ker se ne smejo po pra-
vilih pečati s političnimi zadevami, pač pa sme
to „Zveza“. Glej pravila § II. — 3!

Počitniški tečaj.

Dobili smo že od večih tovarišev in to-
varišic vprašanja, če se vrši letos „Pochitniški
tečaj v Mariboru“ in kdaj.

Na to naznanjamo, da letos ne bo „Po-
čitniškega tečaja“, in to zaradi tega ne, ker
je letos potovanje o počitnicah
na vzporedu.

Priporočamo onim, ki so bolj situirani,
da potujejo v Dalmacijo in Bosno z izletom
„Slov. Š. Matice“ pod vodstvom ravnatelja g.
Schreinerja. Kdor pa ne zmora za to poto-
vanje dovolj belih kronic, naj pa se pridruži
potovalcem v Savinjske planine.

O obeh počitniških potovanjih glej veli-
konočno številko „Učiteljskega Tovariša“!

Pozor, okrajna učiteljska društva!

Z ozirom na § VI. — 1, pozivljamo, da
se predsedništvu do konca vel. travna vsako
leto mora poslati imenik društvenikov. Vposlati
je letni donesek tudi do omenjenega časa na-
šemu blagajniku.

§ VI. — 3 pravi: „Vsako Zvezno dru-
štvo mora Zvezi prijaviti svoj vsakokratni od-
bor koj po njega izvolitvi.“

Ker nekatera društva to opuščajo, pro-
simo njih predsedstva, da tozadevno potrebno
ukrejejo!

Prvi protialkoholni shod učiteljev.

Ta shod se je vršil v Ljubljani (Mestni
dom) dne 12. aprila 1911. ob precejšnji ude-
ležbi učiteljev abstinentov in drugih tovarišev,
ki so prihiteli iz vse Slovenije izveniši Koroške.

Zborovanje je trajalo s kratkim presled-
kom od 10. ure dopoldne do 4. ure popoldne.

Referati so bili vseskozi izborni in teme-
ljiti, debata mestoma jako živahna.

Predsedoval je tov. J. Slapšak, ki je po
precej dolgem pozdravnem govoru otvoril
zborovanje, pozdravivši predvsem predstojnika
„Treznostne družbe za Kranjsko“, g. župnika
J. Kalana. Ta je potem še posebe pozdravil
zborovalce ter izrazil veselje nad toliko udeležbo.

Za tem je podal predsednik namesto
tajnice poročilo o dosedanjem delovanju „Proti-
alkoholne učiteljske zveze“, ki je bilo soglasno
z odobravanjem sprejeto.

Po referatu tov. J. Novaka „Abstinen-
cenca med učiteljstvom“ se je
razvilo mnogo debatiranja o vprašanju, ali se
naj učiteljstvo zdrži tudi kajenja. Tov. Le-
gat je namreč prav ostro kritikoval, da se
učiteljstvo zavzema za protialkoholno delovanje,
medtem ko se proti nikotinu — še večjemu
zlu — ničesar ne stori.

Proti temu se je najprej konstatiralo, da
ni nikotin, ampak alkohol hujše zlo za našo
mladino.

Dalje se je sklenilo, da nima nihče kaj
ugovarjati, če deluje učitelj obnem tudi proti
nikotinu ter je to le odobravati.

Jako umestno je pripomnil končno žup-
nik Kalan, da je alkohol že sam zase zadosti
strašen sovražnik, proti kateremu je treba na-
peti vse moči.

Na to je referiral tov. Horvat (Zagorje
na Notranjskem) o temi: Abstinenca v
šoli, in sicer a) Organizacija šol-
larjev. Precej koščljivo vprašanje se je vse-
splošno razmotrilo in so bile sprejete sledeče
teze:

1. Alkoholizem je za človeštvo
najhujše zlo, ker se zaradi njega do-
gajajo najstrašnejše pregrehe.

2. Da se prepreči ali vsaj zmanjša
to zlo med šolsko mladino, je pokli-
ceno učiteljstvo, da deluje proti njemu z vsemi
dopustnimi sredstvi, ki so zlasti ta-le:

a) poučevanje staršev in sploh
odraslih pri roditeljskih sestankih
in osebno, da se starše seznani o strašnih
posledicah alkoholizma zlasti z ozirom na
vzgojo otrok v domači hiši v pred-
šolski dobi;

b) preprost pouk otrok v šoli v
1. in 2. šolskem letu ter opominjevanje, po-
hvala in obdarovanje zdržnih šolarjev s pri-
mernimi podobnicami; svarilo in kazni za
žganje pitja, kajenje in premnogo uživanje vina;

c) slab zgled telesno zaostalega, za-
nemarnega otroka v šolski občini;

d) dober zgled učiteljev in
njegove rodovine;

e) od 3. šolskega leta dalje vpiso-
vanje popolnih abstinentov šol-
larjev (to so oni, ki se zdržijo poleg opoj-
nih pijač tudi kajenja) v „Zlato knjigo šolske
občine“, ki je seveda neoficijalna;

f) pouk otrok v najvišjih dveh
šolskih letih o škodljivem vplivu alkohola in
nikotina na človeški organizem in po tem (ko-
likor je pač mogoče v šoli) o strašnih posledicah
za človeško družbo;

g) obdaritev otrok s primernimi
knjižicami protialkoholne vsebine.

3. Nasprotniki protialkoholnega
delovanja so gostilničarji, pijanci in njihovi
otroci ter učitelji, ki se sicer vpišejo kot ab-
stinenti, oziroma trezniki, pa svojo zavezo pri
prvi priliki „prelomijo“.

4. Deželni šolski svet se naprosi, da na-
roči šolskim voditeljem obravnati pri krajnih
učiteljskih konferencah o točki „Abstinenca
šolarjev“.

5. Večkrat naj se vršijo temeljita pre-
davanja pri okrajnih učiteljskih konferencah in
posebno na učiteljsku, kjer naj se sploh po-
izkuša pridobiti čim največ abstinentov.

Kot tretji poročevalec je nastopil tov.
Petrič iz Naklega, ki je izvrstno rešil svojo
nalogo „Učena snov“. Podal nam je pre-
mnogo sestavkov iz šolskih knjig in drugih
navodil, kako uspešno in temeljito poučevati
šolarje o škodljivosti alkohola.

Pokazal je tudi svoji lastnoročno izdelani
sliki, ki nazorno pojasnjujeta množino redilnih